

[Poul Claussen.]

der berører dette grænseområde, at det vil være en betydelig fordel at få den ordning, som kommissionsbetænkningen rummer forslag om.

Der er imidlertid et spørgsmål, jeg gerne vil stille til den højtærede minister i anledning af denne kommissionsbetænkning og det her stillede forslag. Ganske vist rummes der ikke noget om selve vareanordningen i lovforslagets § 2, som det her foreligger, men i bemærkningerne tilføjes der nogle oplysninger om, hvad man i så henseende har tænkt sig. Forslaget i kommissionsbetænkningen rummer oprettelse af et nævn på 6 medlemmer, der skal gøre indstilling til ministeren om kommende ændringer i den forventede bekendtgørelse. Ud over en formand og et lægekyndigt medlem foreslås det, at de øvrige 4 medlemmer af dette nævn skulle være 1 repræsentant for industrien, 1 for detailhandelen, 1 for apotekerne og 1 for forbrugerne. Jeg går ud fra, at alle disse repræsentanter vælges af ministeriet efter indstilling fra de pågældende organisationer i overensstemmelse med den indstilling, der findes i kommissionsbetænkningen. Man har ikke optaget den i de bemærkninger, der er gjort til denne paragraf i lovforslaget, men jeg tillader mig at anmode den højtærede minister om at besvare det spørgsmål, om det ikke er denne fremgangsmåde, man har tænkt sig fra administrationens side.

Foruden det i min indledning bemærkede med hensyn til affattelsen af lovforslagets § 4, altså den nugældende apotekerlovs § 84, stk. 2, forekommer det mig, at jeg må tilføje, at de pågældende fabrikantinteresser gennem det foreslåede har fået rigeligt. Så vidt jeg ved, har ønskerne på et vist tidspunkt, i hvert fald fra frabrikantside, drejet sig om en forlængelse af fristen i § 84 med hensyn til særnævne på 5 år. Lovforslaget giver dem 10 år, 10 år ad gangen. Der er ikke engang en grænse, og der er altså tale om en fordobling sammenlignet med de engang fremsatte ønsker. Det er sjældent, forekommer det mig, at en sådan velvilje over for bestemte interesse-mæssigt udtalte ønsker kommer til udtryk i et lovforslag i det høje ting. Alligevel tiltræder jeg på mit partis vegne og uden personlig misundelse det foreliggende lovforslag.

Helge Larsen: De foreslåede ændringer til apotekerloven falder naturligt i tre afgrænsede områder.

Hvad det første af dem angår, ændringen til § 4, reklamebestemmelsen, har jeg i og for sig ingen bemærkninger at gøre.

Med hensyn til ændringen til § 34 ville man vel rent umiddelbart mene, at de lægemidler, for hvilke fri handel ikke skal gælde, og som altså skal være forbeholdt apotekerne, må opføres på en særlig liste, så de handlende kan gå ud fra, at hvad der ikke findes på listen, ikke er undergivet nogen begrænsning. Det var — har jeg forstået — også tanken med den oprindelige udformning af § 34. Nu viser det sig imidlertid, som allerede nævnt af tidligere ærede ordførere, at en sådan fortegnelse ville blive meget omfattende, at den måtte suppleres meget hyppigt, fordi der stadig kommer en række nye lægemidler i handelen og i øvrigt en del af disse kun kan angives under deres specielle kemiske betegnelse, som vel kun de færreste umiddelbart vil kunne forstå. Der er i mit parti ingen begejstring for den foreslåede ændring, men vi må erkende, at den ordning, som nu foreslås, vel nok er den, der lettest lader sig praktisere.

Vi konstaterer dernæst med tilfredshed, at der skal nedsættes et nævn, som skal afgive indstilling om ændring af den udformede fortegnelse, og at detailhandelen og industrien får repræsentation i dette nævn. Vi håber da, at nævnet vil anlægge den friest mulige vurdering ved sine indstillinger om ændringer i fortegnelsen.

Hvad angår ændringerne til § 84 og § 78, gælder det samme: at der ikke i mit parti er nogen særlig begejstring for dem. Oplysningen i bemærkningerne om, at eksporten fra England til Danmark af specialiteter, der har været i handelen i 20 år, kun andrager 200 000 kr. årlig, for Tysklands vedkommende kun 900 000 kr., indicerer jo ikke noget større internationalt problem, men ud fra de betragtninger, der anføres vedrørende dannelsen af fællesmarkedet og frihandelsområdet, er mit parti rede til at acceptere ændringen af § 84, navnlig i betragtning af, at der samtidig foreslås en tilføjelse til § 78, hvorefter prisen på en medicinsk specialitet ved salg til forbruger ikke må overstige takseringen for det til-